

Jaroslav BAŠTA - Mrtvolný puch rozkládající se EU láká zájemce o její blahobyt

Přelomové historické události, které přicházejí po dlouhých obdobích bezčasí, obvykle ohlašuje podivný psychologický fenomén - političtí představitelé se bez zjevných důvodů rozhodnou měnit věci, procesy a pravidla, jež tradičně a bez problémů fungovala dlouhá desetiletí, či dokonce staletí.

Kromě dopravy, ve které hlavně v Praze můžeme pozorovat jednoznačnou tendenci k vytvoření neřiditelného chaosu v duchu zelené ideologie, se většina snah o likvidaci společnosti jako takové odehrává v oblasti vzdělávání. Již čtvrt století se docela důsledně likviduje vše, co by vyrůstající generaci mohlo spojovat s generacemi jejich předků - tedy elementární znalosti, povědomí o historii a dosažení úrovně socializace nutné k fungování společnosti.

Výuka totiž nesmí být náročná, aby děti nestresovala. Proto je třeba omezit krasopis, matematiku, zjednodušit gramatiku a především odstranit jakýkoliv náznak disciplíny, toho nejhoršího dědictví dob minulých, převážně totalitních. Dokonce již vadí i školní zvonění, neb děti stresuje. Cestu ke světlým zítřkům názorně ukazuje inkluze, dnes prosazovaná vlastně i v mateřských školkách - normou bude úroveň dvouletého dítěte, ty tříleté a čtyřleté se jejich tempu budou muset přizpůsobit. Dostanou tak patřičnou průpravu pro základní školu, kde rychlost a kvalitu výuky již dnes určují ti nejpomalejší a nejhůře vychovaní a vychovatelní.

Zdá se, že ideologové vytvoření nového evropského člověka se rozhodli ignorovat Gaussovu křivku inteligenčního kvocientu a základní vzdělání přizpůsobují schopnostem podprůměrné části populace. Zatím nám neodpověděli na kardinální otázku - čím se budou živit absolventi vzdělávacího systému, který jim nepředá dosud obvyklou a nutnou míru základních znalostí, přičemž (což je mnohem závažnější) téměř znemožní jejich socializaci. K tomu, abychom pochopili důsledky podobných experimentů v základním školství, nemusíme zapojovat svoji představivost. Stačí navštívit nejbližší No go zónu a prostudovat sociologická data o nezaměstnanosti a kriminalitě tamní mládeže. Budeme mít onu vytouženou inkluzivně vzdělanou vícerychlostní Evropskou unii jako na dlani.

Nelze přehlédnout, že unijní systém školního vzdělávání spolu se současnou podobou sociálního státu vychovává ty nejhorší nepřátele evropské civilizace. Mladíci z předměstí západoevropských velkoměst poměrně často zapalují školy a auta a další majetek, ale neváhají čas od času zabít své spoluobčany, údajně z náboženských důvodů.

Pro člověka, který trochu zná evropskou historii, při pohledu na vlny iracionality zaplavující náš svět padá beznaděj. Tohle všechno tu již bylo v podobě zcela odporující požadavkům pudu sebezáchovy. Před 1700 lety, na sklonku třetího a počátku čtvrtého století. Tehdy společnost v západní polovině Římské říše zachvátila iracionální touha nedělat nic obtížného a soustředit se jen na příjemné věci. Proto se přestala vyučovat matematika a následně se silně omezila znalost čtení a psaní.

Neuvěřitelný rozkvět však zažily řečnické školy, jejichž žáci se učili, jak přesvědčovat dav, aby je zvolil na výnosná místa v municipální, případně státní správě. A celá společnost sešňerovaná starými římskými tradicemi statečnosti, skromnosti a vnitřní disciplíny se pod vedením vyznavačů nových kultů, duchovních předchůdců dnešní Evropské komise a jejích nápadů, osvobozovala od toho duchovního harampádí. Nové myšlenky zvítězili také v římské armádě.

Vojáci nejprve odmítli cvičit v nepraktickém těžkém brnění a přilbách, které jejich předchůdci používali skoro pět set let a nahradili je slušivými civilními tunikami a plstěnými čapkami, přičemž

nepraktický meč a štít vystřídal luk. Nové vybavení bylo velmi pohodlné a zvykli si na ně natolik, že si je ponechali i na válečných taženích. Bohužel, zaostalí západní sousedé Římské říše zneužili procesu humanizace a zcivilnění ozbrojených sil a zůstali nadále oděni do svých šupinových pancířů či drátěných kroužkových košil, neodložili svá kopí a pádné meče. Pak v několika málo bitvách pozabýjeli takřka bezbranné a nahé protivníky a nechali se najmout místo nich do legií, takže Impérium nezaniklo ihned, ale postupně se rozpadalo dalších 200 let.

Důvodem toho odkladu byla touha barbarských kmenů usadit se na území říše, nikoliv si ji podrobit. O jejich neuvěřitelné primitivnosti svědčí to, že se dobrovolně stali plátcí daní. V Západořímské říši totiž existovaly tři základní vrstvy občanů - oligarchové, kteří vládli a rozhodovali, ale daně neplatili. To byla hlavní povinnost rolníků, řemeslníků a obchodníků, kteří tak financovali nejen oligarchy, armádu, státní aparát, ale také městskou chudinu. Ta nepracovala, ale dostávala od státu chléb a hry, moderně bychom mluvili o sociálních dávkách.

Hrdí Germáni, Keltové, Alani a další barbaři sloužili v armádě, pracovali, obchodovali, platili daně a nakonec se stali dědici římské civilizace, kterou za několik století změnili na evropskou. Po 1700 letech se znovu probudila sebevražedná pošetilost zakódovaná v našich memech a mrtvolný zápach rozkládající se Evropské unie láká zájemce o její blahobyť z Asie a Afriky. Bohužel, dnešní migranti jsou pragmatičtější než starověcí barbaři, takže nechtějí pracovat, nechtějí platit daně, zpočátku se spokojí s postavením vyživované chudiny a počkají si až jim Evropa se svým bohatstvím vytvářeným přes tisíc let, spadne do klína jako zralá hruška. O naši civilizaci nestojí, považují ji za dekadentní. Obávám se, že v tomto názoru se s nimi shodnu.

Zdroj: prvnizpravy.cz

Autor: Jaroslav Bašta